

[Foged.]

dyr kommer til at stå i den situation, at der kun er fremmødt en enkelt eller ganske få købere, og at budene på dyret derved kunne blive urimelige, er der åbnet auktionarius — det vil for det meste være sognefogeden — adgang til at standse en sådan auktion, såfremt der ikke fremkommer noget rimeligt bud.

Udvalget har fundet, at de områder, det her drejer sig om, måske nok er af alvorlig karakter, men ikke af større alvor, end at spørgsmålet kan afgøres med bøder, og har derfor foreslået, at ordene „eller hæfte“ slettes tre steder: i § 15, stk. 4, og i § 16, stk. 1 og 2. Derimod har man i § 16, stk. 3, ændret ordene „på samme måde“ til: „med bøde eller hæfte“.

Til § 19 er der stillet ændringsforslagene nr. 11 og 12, der er en tydeliggørelse og en tilføjelse, for at der kan blive så få tvivls-spørgsmål vedrørende denne lov som overhovedet muligt.

Det samme gælder ændringsforslagene nr. 13, 14 og 15.

Ændringsforslag nr. 16 indfører en tilladelse for vurderingsformanden til i ganske særlige tilfælde at tilkalde sagkyndig bistand; det kan være af betydning ved vurderinger af disse skader, f. eks. hvor det drejer sig om dyre frøafgrøder eller andre særlig værdifulde afgrøder. Sagkyndig assistance vil i sådanne tilfælde kunne medvirke til, at sagen afgøres med een, eventuelt to vurderingsforretninger, så at man er fri for at lade den gå til andre instanser.

Ændringsforslag nr. 17 fastsætter og ændrer vederlagene til vurderingsformanden og vurderingsmændene, således at der i stedet for 5 kr. kommer til at stå 10 kr. til vurderingsmændene og 15 kr. til vurderingsformanden — det er den samme regel, man finder i hegnsloven.

Af et mindretal, det ærede medlem hr. Heilesen, er stillet et ændringsforslag, der er opført som ændringsforslag nr. 2. Det er mit indtryk, at dette ændringsforslag, hvis det skulle vedtages, fuldkommen ville ændre lovens karakter med hensyn til pelsdyrenes placering i denne lov, idet ejendomsretten til dyret herefter opretholdes for bestandig, medens ansvaret for de ulykker, dyret eventuelt forårsager, bortfalder. Dette forekommer mig urimeligt, og jeg skal på mit partis vegne anbefale, at man stemmer imod det af det ærede medlem hr. Heilesen

stillede ændringsforslag og stemmer for de ændringsforslag, der er stillet af landbrugsministeren og tiltrådt af udvalget.

Heilesen: Jeg kan ikke tiltræde, at ejendomsretten til undslupne pelsdyr ophører, når dyrene har været i frihed i to måneder, men må fastholde, at retten til at få et fra en pelsfarm undsluppet pelsdyr tilbageleveret sikres dets ejer ubegrænset, når det iøvrigt kan fastslås, hvem ejeren er.

Jeg protesterer ikke imod bestemmelsen i lovforslaget om tidspunktet for nedskydning af undslupne pelsdyr. Men flertallets indstilling kan ikke være rigtig, når man ved en ny lovbestemmelse berøver de pågældende ejere ejendomsretten. De foreslåede regler er i absolut modstrid med de almindeligt gældende ejendomsretsspunkter, og i en tid, da ejendomsretten søges sikret på alle måder, vil det være helt inkonsekvent at fratage pelsavlerne retten til at få undslupne pelsdyr tilbageleveret. En sådan bestemmelse vil være i afgjort modstrid med domstolenes afgørelse i sådanne sager. Såvel ved landsret som ved Højesteret er det flere gange fastslået, at pelsdyr, som har været ude i helt op til 1½ år, stadig var pelsdyravlerens ejendom.

Pelsdyravlen har efterhånden udviklet sig til et erhverv af betydelig samfundsøkonomisk betydning med en årlig eksport af skind på ca. 20 mill. kr. Til forbedring af kvaliteten er i de senere år gentagne gange importeret avlsdyr fra Amerika. Det er dyr, der i adskillige tilfælde har kostet avleren mere end 1 000—2 000 kr. pr. stk. Undslipper et sådant værdifuldt dyr, bør man ikke fratage dets ejer ret til at få det tilbage.

Jeg finder også, at den nævnte bestemmelse i lovforslaget står i skærende modsætning til § 74 i det nye grundlovsforslag, der går ud på en yderligere sikring af ejendomsretten, og jeg vil anbefale det høje tingsmedlemmer, der står bag ved ønsket herom, at stemme for det af mig stillede ændringsforslag.

Johs. E. Larsen: Under første behandling af lovforslaget her i tinget gav jeg udtryk for tilslutning til bestemmelsen i § 1, der siger, at pelsdyr, der undslipper og ikke indfanges inden en måned, anses for vildt, idet jeg i betragtning af disse dyrs egenart fandt, at en måned måtte anses for at være en passende periode til at gøre såvel ejen-